

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Emíliou Horňákovou v spore **žalobcu:** BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti **žalovanému:** Dávid Králik, nar. [REDACTED], bydlisko [REDACTED] 906 32 Jablonica, **zastúpený:** Združenie na ochranu práv občana – AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151 **o zaplatenie 11.895,01 € s príslušenstvom**, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu **zamieta**.

Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania vo výške 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

O d ô v o d n e n i e

1. Dňa 9.9.2019 bola Okresnému súdu Banská Bystrica doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 11.895,01 € s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica postúpil spor dňa 21.11.2019 na ďalšie konanie tunajšiemu súdu z dôvodu miestnej príslušnosti.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že predmetnú pohľadávku považuje za premlčanú a žalobu žiada zamietnuť.

3. Vo veci bolo vykonané dokazovanie, keď boli oboznámené listiny predložené žalobcom, a to zmluva o úvere (č.l. 35), aktuálny stav úveru (č.l. 5), obchodné podmienky (č.l. 10), všeobecné obchodné podmienky (č.l. 23), zmluva o postúpení pohľadávok (č.l. 16), predžalobná výzva (č.l. 21), výzva na úhradu dlžnej sumy (č.l. 34), oznámenie o postúpení pohľadávky (č.l. 15), a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci:

4. Právny predchodca žalobcu, ako to vyplýva aj z údajov obchodného registra verejne dostupného na internetovej stránke www.orsr.sk mal aj má v predmete činnosti okrem iných zapísané aj poskytovanie úverov. Žalovaný uzatváral zmluvu ako fyzická osoba - občan, nie ako osoba oprávnená na podnikateľskú alebo inú obdobnú činnosť a ani na výkon svojho povolania. Opak zo zmluvy nevyplýva. Z pripojenej písomnej zmluvy o úvere zo dňa 28.5.2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako spotrebiteľ a dlžník uzavreli podľa zák. č. 129/2010 Z.z. v platnom znení zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 10.000,- €. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník úver uhradí v pravidelných rovnomerných 108 mesačných splátkach v sume po 157,- €. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá na 13,69 % a dátum prvej platby do 25.6.2014. Dátum každej ďalšej platby bol dohodnutý k 25. dňu v mesiaci. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.12.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že jeho úver sa stal predčasne splatným dňa 21.12.2016, pričom zároveň ho vyzval, aby celú sumu záväzku uhradila v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 20.12.2018 uzatvorenou pôvodným veriteľom Poštová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému uplatňovanú v tomto konaní.

5. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

6. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., postúpil svoju pohľadávku na žalobcu. Preto súd prednostne skúmal žalobcovu aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom spore. Aby pohľadávka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách mohla byť postúpená z banky na nebankový subjekt, musia byť splnené dve podmienky, a to, aby bol klient banky s plnením svojho záväzku v omeškaní aspoň 90 dní, a aby banka na splnenie záväzku klienta písomne vyzvala. Pokiaľ niektorá z týchto podmienok nie je splnená, pohľadávku banky nemožno postúpiť. Takéto postúpenie je potom v priamom rozpore so zákonom, je neplatné, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj voči žalovanej. Vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne vzťahy, v ktorých strany stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitímácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitímácii pasívnej (na strane

žalovaného). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

8. Žalobca svoje nároky voči žalovanému odvodzuje zo zmluvy, ktorú žalovaný uzavrel s Poštovou bankou a.s., teda bankou, poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa. Tieto nároky mal žalobca získať postúpením. Postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, pričom musí preukázať, že dlžník si výzvu aj prevzal, a zároveň, že dlžník napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

9. Podľa názoru súdu písomnú výzvu (Výzva na úhradu dlžnej sumy) Poštovej banky, a.s., zasielala banka v súvislosti s predčasnou splatnosťou úveru, čo vyplýva z jej obsahu. Nejedná sa o výzvu predpokladanú § 92 ods. 8 zákona o bankách na zaplatenie omeškaného plnenia peňažného záväzku dlžníka (klienta) voči banke v dodatočnej lehote určenej bankou, teda počas ktorej má možnosť klient (dlžník) splatiť svoj splatný peňažný záväzok voči banke pred postúpením pohľadávky na iný subjekt. Písomná výzva, ktorú zasielal postupca (banka) dlžníkovi (žalovanému) v súvislosti s predčasnou splatnosťou úveru, toto isté písomné oznámenie nie je možné inokedy, ak je to potrebné napr. pre účel splnenia zákonných podmienok, považovať za právne relevantnú písomnú výzvu vyžadovanú v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky. Jednoznačne ide o dve obsahovo odlišné písomnosti.

10. Zo znenia vyššie citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na nebankový subjekt môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. V konaní nebolo vôbec preukázané splnenie týchto podmienok, preto Poštová banka, a.s., nemohla svoju pohľadávku voči žalovanému postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu tak neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky zo strany banky na žalobcu, a teda žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

11. K uvedenému chce dať súd ešte do pozornosti, že obdobné prípady týkajúce sa žalobcu a Poštovej banky a.s., ohľadom postúpenia pohľadávky už boli judikované aj v iných rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky, napr. rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 30Csp/221/2017-90 zo dňa 12.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/352/2018 zo dňa 5.8.2019.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému priznal ich plnú náhradu, nakoľko bol v konaní úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z. resp. návrh na výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl.CMP.

V Senici dňa 6. mája 2020

JUDr. Emília Horňáková
s u d k y ň a